

BSO

BILKENT SENFONİ
ORKESTRASI

konzertmeister
Frina Nikotina

Sasha
Mäkilä
şef conductor

Alexandra
Conunova
keman violin

Felix &
Ludwig

17 Kasım November 2018

Cumartesi Saturday, 20.00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Program

L. van Beethoven

Keman Konçertosu, Re majör, Op.61

Concerto for Violin in D major, Op.61

1. Allegro ma non troppo
2. Larghetto
3. Rondo

ara interval

F. Mendelssohn

Senfoni No.3, La minör, Op.56 "İskoç"

Symphony No.3 in A minor, Op.56 "Scottish"

1. Andante con moto, Allegro un poco agitato
2. Vivace non troppo
3. Adagio
4. Allegro vivacissimo, Allegro maestoso assai

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.
Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Sasha Mäkilä şef conductor

Finlandiyalı şef Sasha Mäkilä, hem opera hem de senfoni alanında kuşağının en dikkat çekici yeteneklerinden biri olarak tanınıyor. 2017'den beri Helsinki Metropolitan Orkestrasının Sanat Yönetmeni ve Krasnoyarsk Senfoni Orkestrasının birinci

konuk şefi olarak görev yapan Mäkilä, baroktan çağdaş uzanan geniş repertuarıyla çok yönlü bir sanatçı olarak adını duyurdu. Daha önce St. Michel Strings'in Müzik Direktörlüğünü yapan şef, uluslararası turneler ve festivallere katılarak ve dünya çapında solistleri davet ettiği konserleri internetten yayımlayarak unutulmak üzere olan bu orkestrayı ulusal üne kavuşturdu.

Sasha Mäkilä, orkestra şefi olarak dört kıtada Cleveland Orkestrası ve Mariinsky Tiyatrosu gibi önemli topluluklarla konserler verdi. Savonlinna Opera Festivali, Gergiev Festival Mikkeli, Güney Kore'de Pyeongchang Müzik Festivali, Estonya'da Nargenfestival'e katılan şef, Vadim Repin, Kyung-Wha Chung ve Jian Wang gibi solistlerle düzenli olarak birlikte çalışıyor. Mäkilä, 2012'de Savonlinna Opera Festivalinde *Free Will*, 2009'da Musica Nova Helsinki'de *Lovers of Mankind* yapıtlarının dünya prömiyerlerini ve Philip Glass'ın *In the Penal Colony* ve *Les Enfants Terribles* oda operalarının Finlandiya prömiyerlerini gerçekleştirdi.

Aslen çello sanatçısı olan Sasha Mäkilä, Finlandiya'daki Sibelius Akademisinde ve Rusya'daki St. Petersburg Devlet Konservatuvarında şeflik eğitimi aldı. Maestro Kurt Masur'un asistanı olarak üç yıl Fransız Ulusal Orkestrasında çalıştıktan sonra, Aspen'deki Amerika Şeflik Akademisinde daimi şef oldu. 2006'da ABD'de Vakhtang Jordania Uluslararası Şeflik Yarışmasında ödül kazandı ve 2013'te Helsinki Üniversitesi tarafından Fin müzik yaşamına katkılarından dolayı Pacius Ödülüne değer görüldü.

Sasha Mäkilä, 2018-19 sezonunda Malezya Filarmoni, Pärnu Şehir Orkestrası ve Sofya Filarmoni Orkestrasıyla konserler verecek. Helsinki Metropolitan Orkestrasıyla Finlandiya ve Çin turnesine çıkacak olan şef, Helsinki'de Pacius'un *Kung Karls Jakt* ve Rautavaara'nın *Auringon talo* operalarının prömiyerlerini yönetecek.

Finnish conductor Sasha Mäkilä is gaining recognition as one of the most prominent rising talents of his generation in both operatic and symphonic fields. Since 2017 maestro Mäkilä is Artistic Director of the Helsinki Metropolitan Orchestra and Principal Guest Conductor of the Krasnoyarsk Symphony Orchestra. In a short period of time, Mäkilä has made a name for himself as a versatile artist with a broad repertoire ranging from baroque to contemporary. In his previous post as Music Director of St Michel Strings, maestro Mäkilä lifted the orchestra from near oblivion to national fame, taking them on international tours and music festivals and by inviting world-class soloists as well as introducing concert webcasts.

Sasha Mäkilä's conducting career has taken him to four continents and to major ensembles, such as the Cleveland Orchestra and the Mariinsky Theatre. Mäkilä has performed at the Savonlinna Opera Festival, Gergiev Festival Mikkeli, Pyeongchang Music Festival (South Korea) and Nargenfestival (Estonia) and regularly collaborates with soloists such as Vadim Repin, Kyung-Wha Chung and Jian Wang. Mäkilä has conducted the world premieres of *Free Will* (2012, Savonlinna Opera Festival), *Lovers of Mankind* (2009, Musica Nova Helsinki), as well as Finnish premieres of Philip Glass's chamber operas *In the Penal Colony* and *Les Enfants Terribles*.

Originally a cellist, Sasha Mäkilä studied conducting at the Sibelius Academy (Finland) and at the St. Petersburg State Conservatory (Russia). After completing a three-year tenure at Orchestre National de France as maestro Kurt Masur's assistant, he was nominated a Conducting Fellow at the American Academy of Conducting in Aspen. Mäkilä is a prizewinner of the Vakhtang Jordania International Conducting Competition (USA, 2006), and in 2013 the University of Helsinki presented him with the Pacius Award for his contributions to Finnish musical life.

During the season 18-19 Sasha Mäkilä will conduct his debut at the Malaysian Philharmonic Orchestra, and return to Pärnu City Orchestra and Sofia Philharmonic Orchestra. He will take the Helsinki Metropolitan Orchestra on tours in Finland and in China, and conduct the opera premieres of Pacius' *Kung Karls Jakt* and Rautavaara's *Auringon talo* in Helsinki.

Alexandra Conunova keman violin

Alexandra Conunova, 2012'de Hannover'de Joseph Joachim Uluslararası Keman Yarışmasında birinci oldu. 2015'te Singapur'daki Uluslararası Yarışmada ödül kazandıktan sonra, Moskova'da Tchaikovsky Yarışmasında, üçüncü oldu (birincilik ödülü

verilmemişti). Ardından, 2016'da Londra'da Borletti-Buitoni bursu kazandı. Bundan sonra solistlik kariyerine başlayan Conunova, Mahler Oda Orkestrası, Orchestra de la Svizzera Italiana, NDR Hannover, Radio Saarbrück, Mariinski Orkestrası, Camerata Bern, Orchestre du Teatro Regio de Turin, Orchestre de Seville, Orchestre de Toulouse, Stuttgart ve Viyana Oda Orkestraları gibi önemli topluluklar; Valery Gergiev, Theodor Curentzis, John Axelrod, Vladimir Spivakov ve G. Nosedo gibi şeflerle çalıştı. Yuri Simonov yönetimindeki Moskova Filarmoni Orkestrasıyla Japonya turnesine çıkan sanatçı, kısa süre önce Laurence Equilbey ve Insula Orkestrasıyla Budapeşte, Aix-en-Provence, Paris ve Londra'da konserler verdi.

Alexandra Conunova, Verbier, Montreux Septembre Musical, Gstaad, BBC London, Ferrara Musica, Accademia Santa Cecilia Roma, Hamburg Martha Argerich Festival, Bonn, Colmar, Menton, Radio France Montpellier, Aix-en-Provence Festival de Pâques, les Folles Journées de Nantes ve Tokyo festivallerine katıldı. Sanatçı, oda müziği alanında Michail Lifits, Renaud Capuçon, Edgar Moreau, David Kadouch, Andreas Ottensamer, Gérard Caussé, Boris Brovtsyn ve Jean Rondeau ile ortak çalışmalar gerçekleştirdi.

Ülkesi Moldovya Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı tarafından "Maitre à Arts" olarak atanan Conunova, kurucusu olduğu "ArtaVie" yardım programıyla eski okulundaki öğrenciler ve zor durumdaki aileler için çalışmalar yürütüyor.

Conunova'nın yaptığı kayıtlar arasında, Prokofiev'in keman-piyano sonatları ve Laurence Equilbey yönetimindeki Insula Orkestrasıyla Beethoven'in Üçlü Konçertosu yer alıyor.

Alexandra Conunova, yaklaşık 1730'da von Vecsey tarafından yapılmış bir *del Gesu* çalışıyor.

Alexandra Conunova won in 2012 the first distinction of the Joseph Joachim of Hannover's international violin competition. In 2015, while she was rewarded at the Singapore's International Competition, she reached the final step of the prestigious Tchaikovsky Competition in Moscow, where she won the third prize - the first prize having remained non-awarded -, before becoming the 2016's Borletti-Buitoni Fellowship laureate in London.

From then on, Alexandra has started performing as a leading soloist and performed alongside important orchestras such as Mahler Chamber Orchestra, Orchestra de la Svizzera Italiana, NDR Hannover, Radio Saarbrück, Mariinski Orchestra, Camerata Bern, Orchestre du Teatro Regio de Turin, Orchestre de Seville, Orchestre de Toulouse, Stuttgart and Vienna chamber orchestras, under the direction of Valery Gergiev, Theodor Curentzis, John Axelrod, Vladimir Spivakov, G. Nosedá. She toured in Japan with the Moscow Philharmonic Orchestra and Yuri Simonov, and recently went on a tour with Laurence Equilbey and her Insula Orchestra, in Budapest, Aix-en-Provence, Paris, and London.

Alexandra has also performed in various festivals, such as Verbier, Montreux Septembre Musical, Gstaad, BBC London, Ferrara Musica, Accademia Santa Cecilia Roma, Hamburg Martha Argerich Festival, Bonn, Colmar, Menton, Radio France Montpellier, Aix-en-Provence Festival de Pâques, les Folles Journées de Nantes and Tokyo. In chamber music, she has collaborated with Michail Lifits, Renaud Capuçon, Edgar Moreau, David Kadouch, Andreas Ottensamer, Gérard Caussé, Boris Brovtsyn and Jean Rondeau, among others.

Appointed "Maitre ès Arts" by the President of the Republic of Moldavia, her native country, she founded the charity "ArtaVie", aiming to help disadvantaged families and children from her former school.

Conunova's discography includes Prokofiev's violin and piano sonatas with Michail Lifits and Beethoven's Triple Concerto with the Insula orchestra under Laurence Equilbey.

Alexandra plays a *del Gesu* ca.1730 von Vecsey.

Ludwig van BEETHOVEN (1770-1827)

Keman Konçertosu, Re majör, Op.61
Concerto for Violin in D major, Op.61

1806'da yazılan Keman Konçertosu, bestecinin en verimli çağının ürünüdür. İlk yorumu Theater an der Wien'de, Franz Clement tarafından yapılan konçertonun ana özelliği kemana özgü ince, sevimli, uçarı, aşırı duygulu, lirik sesleri içermesidir. Bu özellik konçertoyu kemancılar için "ölçü taşı" durumuna getirmiştir. Duygusal yetenek ve kaynakları birinci ve ikinci bölümlerde belirtmek olanağını bulabilen yorumcu, son bölümde virtüözite açısından neler yapılabileceğini gösterme fırsatını elde eder.

Birinci bölüm dört hafif timpani vuruşuyla başlar. Orkestra girişinde iki ana tema ve yan düşünceler hemen tümüyle, cömertçe yansır. Keman ile orkestranın diyalogu boyunca solo çalgı, görevini geniş melodik çizgilerle, kesin ve açık ışıltılarla yapar. Uzun bitiş cümlesi yan düşüncelerle beraber kemanın özgür çabasını doruğuna iletir. İkinci bölüm zarif bir romanstır. Yaylı çalgılar sürdini hafif seslerle melodiyi yansıtır korno, klarnet ve fagota devrederler. Keman aynı melodiyi süsleyerek sunar, kısa bir kadansla üçüncü bölüme başlar. Solo çalgı, neşe ile örtülü bu coşkun dansı sonat yapısındaki bir şemada sunar.

The Violin Concerto written in 1806 is a product of the most prolific period in the composer's life. The main characteristic of the concerto premiered by Franz Clement in the Theater an der Wien is its inclusion of fine and pleasant, whimsical and sentimental lyrical sounds unique to the violin. This characteristic has made the concerto a "touchstone" for violinists. Given the chance to demonstrate emotional talent and sources in the first two movements, the interpreter finds an opportunity to show their virtuosity in the last movement.

The first movement starts with four light beats on the timpani. Two main themes and side ideas are revealed generously at the opening of the orchestra. Throughout the dialogue between the violin and the orchestra, the solo instrument fulfills its function along broad melodic lines with clear and certain sparkles. The extended final sentence, together with the side ideas, carries the free effort of the violin to its climax. The second movement is a graceful

romance. The strings reflect the melody with light muted sounds and pass it on to the horn, clarinet and bassoon. The violin introduces the same melody, but in an embellished way, and initiates the third movement with a short cadence. The solo instrument presents this enthusiastic dance filled with joy in a pattern set in sonata structure.

Faruk Yener

Felix MENDELSSOHN (1809-1847)

Senfoni No.3, La minör, Op.56 "İskoç"
Symphony No.3 in A minor, Op.56 "Scottish"

Beethoven'ın senfoni türündeki başarımı, bu türün tarihsel gelişimi sürecinde bir tür zirve noktasını temsil eder. Senfoni, Beethoven'ın ellerinde gelişmiş, güçlü bir kültürel statüye erişmiştir. Ancak bu durum bir krizi de beraberinde getirmiştir. Beethoven'ın hemen ardından gelen nesiller, senfoni türüne anlamlı bir katkının mümkün olup olmadığı sorusuyla karşı karşıya kalmış, buna uzun süre olumlu yanıt verememişlerdir. Beethoven figürünün Romantikler için yarattığı ikilem, onun ne taklit edilebileceği ne de görmezden gelinebileceğidir.

30'lu yıllar (Beethoven 1827'de ölür), bu nedenle, birçok bestecinin senfoniye sırt döndüğü ya da girişimlerinin başarısızlıkla sonuçlandığı bir dönemdir: Mendelssohn 1824 ve 1833'te yazdığı ilk iki senfonisini reddetmiş, 1829'da giriş melodisini yazdığı "İskoç" Senfonisini de ancak 1842'de tamamlayabilmiştir. Benzer bir şekilde, Schumann, birkaç başarısız denemenin ardından ilk senfonisini 1841'de bitirmiş; Liszt, 1830'da başladığı senfonisine (Revolutionary) yirmi yıl sonra geri dönmüş; Wagner, 1832'de başladığı gençlik senfonisini hiçbir zaman tamamlamamıştır.

Bu aynı zamanda müziğin "doğasına" ve "geleceğine" dair yoğun ve nitelikli tartışmaların döndüğü bir dönemdir. Sonuç olarak Alman dili bölgesinin müzik camiasında iki temel estetik/ideolojik pozisyon belirir. Bir yanda Wagner ve Liszt gibi müzikte daha somut anlatımların peşinde koşan ve yeniliklerini müziklerinde radikal bir biçimde uygulayan "ilericiler" (progressives); diğer yanda bu yeni anlatım biçimleriyle Bach, Mozart, Haydn, Beethoven gibi bestecilerin yapısal yaklaşımlarını birleştirme amacını güden "konservatifler". Mendelssohn bu ikinci grubun baş figürlerinden biridir.

Mendelssohn'un konservatif eğilimlerinin önemli bir kaynağı, bestecinin çok varlıklı bir aileden gelmesi ve aldığı üstün nitelikli eğitimidir. Mendelssohn'un müzik eğitimi, dönemin şartlarına göre pek de alışıldık olmayan bir ölçüde, geçmişin müzik geleneklerine dayandırılmıştır. Besteci böylelikle küçük yaşlardan itibaren barok ve klasik dönem biçim ve stillerini yakından incelemiş, bunları özümsemiştir. Bu bağlantı Mendelssohn'un müziğinde kaybolmayan bir unsurdur. Mendelssohn, "tarihsel bilinci" müzikal üretimin etik bir unsuru haline getiren ilk bestecilerden biridir.

1842'de tamamlanan 3. Senfoni, aslında bestecinin yazmış olduğu son senfonidir—4. (İtalyan) ve 5. (Reformasyon) senfoniler, daha önce bestelenmiş olmalarına rağmen, bestecinin ölümünden sonra yayınlandıkları için bu numaraları taşırlar. Mendelssohn'un İskoç Senfonisinin ana fikrini, 1829'da Edinburg kentindeki meşhur Holyrood Şapeli harabelerine yaptığı ziyaret esnasında bulduğu bilinir. Senfoninin başlığının yarattığı izlenimin aksine, eserde İskoçya'ya dolaysız bir müzikal gönderme yoktur. Bu eserde İskoçya'ya ait unsurlar, eşsiz bir ruh hali olarak, ülkenin çarpıcı doğası ve manzaralarının bir yansıması olarak ortaya çıkar. Müzik, İskoçya'yla ilgili olmaktan çok, haşin İskoç manzaralarının bestecide uyandırdığı duygular ve melankoliyle ilintilidir.

Senfoninin dört bölümü aralarda kesinti olmadan çalınır. Birinci bölümün ağır açılışının ardından, Allegro un poco agitato yeni bir tempo ve 6/8'lik ölçüsüyle giriş kısmında duyulan melodinin bir çeşidini sunar. Bölümün serim kısmı, barkarol ritmine dokunduran bir temayla son bulur. Gelişme bölümünün motivik kontrpuanını ve fragmantasyonunu, çellolardan duyulacak bir karşı melodi takip eder ve düğüm bölümüne geçilir. Birinci bölüm, fırtınalı bir kodanın ardından girişteki ağır melodiyi hatırlayarak, pizzicato eşliğinde sona erer. İkinci bölüm, senfoninin en aydınlık ve neşeli bölümüdür. Kemanların eşliğinde klarnetten duyulacak tema, kısa bir süre sonra, Mendelssohn'un göz kamaştırıcı kontrpuan tekniğiyle, orkestranın diğer elemanları arasında dolaştırılır. Üflemelilerin ön planda olduğu bu oyuncu ve kıvrak kısmın ardından, yaylıların savaştı ruhlı teması ile bölümün sonuna yaklaşılar. Üçüncü bölüm kemanların pizzicatoları eşliğinde yükselen lirik melodiyle başlar.

Bestecinin bir zamanlar Allegro Guerriero—hızlı ve savaştı—olarak işaretlediği final bölümü, bir mücadele durumunu tasvir eder gibi görünür. Bunun en belirgin

dışavurumu, bölümün ortalarında yer alan fügdür. Bu bölümde birbiri ardından duyulan melodilerin hepsi açılış temasının farklı çeşitlemeleridir.

Beethoven's accomplishment in the symphony represents a kind of apex or threshold in the historical development process of the genre. In the hands of Beethoven, the symphony genre developed in an unprecedented way and acquired a firm cultural status. However, a moment of crisis ensued this development. The generations immediately succeeding Beethoven – particularly the Romanticists born in 1810s – faced the question if any significant contribution to the symphony genre was possible at all, and were unable to answer this question in the affirmative for a long time. The dilemma that the Beethoven figure posed to the Romanticists was that, he could neither be imitated nor ignored.

Therefore, 1830s (Beethoven died in 1927) was a period when many composers either turned their back on symphony or failed in their attempts. Mendelssohn rejected his first two symphonies, in 1824 and 1833, and could complete the Scottish, whose opening he had written in 1829, only in 1842. Likewise, Schumann finished his first symphony in 1841, after a few unsuccessful attempts; Liszt revisited the symphony he started writing in 1830 (Revolutionary) twenty years later; and Wagner could never complete the youth symphony he started writing in 1832.

It was also a period when intense and high-quality discussions took place about the “nature” and “future” of music. In the end, two fundamental esthetic/ideological positions emerged in the music society of German speaking regions. On one side, there were the progressives, led by figures like Wagner and Liszt, who sought more concrete narratives in music and reflected novelties radically in their music, while the other position was that of conservatives who aimed to unite these novel narrative forms with the structural approaches of composers like Bach, Mozart, Haydn and Beethoven. Mendelssohn was among the leading figures of the latter group.

Mendelssohn's conservative tendencies can be attributed, to a significant extent, to his very wealthy family and high-quality education. Quite unusual for his period, Mendelssohn's music education was based on the musical traditions of the past. Thus, the composer was able to closely examine the forms and styles of the baroque and classical period starting at an early age and internalized

them. This connection runs through Mendelssohn's music. In this sense, as one of the composers who made "historical consciousness" an ethical element of musical production, Mendelssohn's significance cannot be underestimated.

The Symphony No.3, completed in 1842, is in fact the composer's last symphony – Symphonies No.4 (Italian) and 5 (Reformation) were composed earlier, but published posthumously. It is known that the main idea of the Scottish symphony came to Mendelssohn during his visit to the ruins of the famous Holyrood Chapel in Edinburgh in 1829. Despite the impression given by the title, the symphony does not include any direct musical reference to Scotland. The Scottish elements in the work present themselves only as a unique state of mind. This state of mind is a reflection of the impressive nature and landscapes of the country. The music, rather than being related to Scotland, is associated with the melancholy and feelings that the harsh Scottish landscapes evoked in the composer.

The four movements of the symphony are played without any break between them. Following the slow opening of the first movement, *Allegro un poco agitato* presents a variety of the melody heard in the introduction with a new tempo and 6/8 measure. The exposition part of the movement ends in a theme that alludes to the barcarolle rhythm. The motivic counterpoint and fragmentation of the development part is followed by a counter-melody presented through the cellos, and then by recapitulation. The first movement comes to a conclusion through a turbulent coda, followed by a reminder of the slow melody in the opening, and *pizzicato* accompaniment. The second movement is the brightest and most joyful movement of the symphony. The theme introduced by the trumpet first in the accompaniment of the determined sixteenth notes of violins is rotated among the other elements of the orchestra through Mendelssohn's glaring counterpoint technique. After this playful and jaunty part where the strings are given the center stage, the movement draws to a close with the theme of the fighting spirit of the strings. The third movement of violin *pizzicatos* start with the beginning of the lyrical melody. The finale which the composer once called *Allegro Guerriero* – fast and warlike – seems to depict a battle. The most evident indicator of this impression is the fugue towards the middle of the movement. The melodies following each other in this movement are variations of the opening theme and sound very familiar.

Aylin Yilmaz

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Irina Nikotina, konzertmeister asst.

Bahar Kutay

Suzana Bezhani

Refik Zamanaliođlu

Adilhoca Aziz

Vseslava Öztürk

Süreyya Defne

Eda Delikçi

Davut Aliyev

Elena Postnova

Arif Möhsünođlu

2. Keman | 2nd Violin

Feruza Abdullayeva, grup şefi | principal

Rasim Bađırov

Elena Rihsi

Marina Ađapova

Adelya Ateşođlu

Nil Cetiz

İskender Okeev

Seyran Ahundzade

Viyola | Viola

Cavid Cafer, grup şefi | principal

Elena Gnezdilova

Sema Hakiođlu

Uluđbek Rihsi

Ece Akyol

Svetlana Simolin

Elif Onay

Günsu Semra Erdem *

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, grup şefi | principal

Serdar Rasul

Artur Rahmatulla

Adil Babacan

Yiđit Ülgen

Verda Çavuşođlu

Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, grup şefi |

principal

Dritan Gani

Zurab Tsitsuashvili

Burak Noyan

Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer, grup şefi | principal

Zita Zempleni

Obua | Oboe

Selçuk Akyol, grup şefi | principal

Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, grup şefi | principal

Leonid Volkov

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, grup şefi | principal

Ezgi Tandođan Onat

Korno | Horn

Hasan Erim Hacat

Barıř Bayer *

Hüseyin Uçar *

Ezgi Gizem Kıdır *

Trompet | Trumpet

Onurcan Çađatay *

Krasimir Konyarov

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, grup şefi | principal

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.